

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal sige til Fremskridtspartiet, at i Dansk Folkeparti ser vi på intentionerne i dette beslutningsforslag, og vi er enige i de intentioner, der er, og kan selvfølgelig støtte forslaget.

Det er helt rimeligt, at der sker en forhøjelse af straffen, når tiltalte udebliver. Der er ingen tvivl om, at det dels svækker retsbevidstheden, dels kræver mange ressourcer, både på den ene og den anden måde, i vores retssystem; derfor bør man selvfølgelig på en eller anden måde sætte ind over for det her.

Jeg kan da også se, at ministeren vil gøre noget ved det, og det lyder altid godt. Det vil ministeren selvfølgelig altid blive holdt fast på, når han siger det fra denne talerstol. Jeg synes, det er ganske udmærket, hvis der kommer et initiativ til dette her fra justitsministeren i næste sæson. Vi vil fra Dansk Folkepartis side være meget opmærksomme på, at det også sker.

Må jeg så sige specielt til den socialdemokratiske ordfører, som sagde, at hun ikke kunne støtte forslaget, for så blev det jasket igennem: Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at man bør koncentrere sig om de sager, der bliver fremsat i Folketinget, gøre dem ordentligt færdige, inden Folketinget går på sommerferie, og om nødvendigt blive herinde et stykke tid.

Men det er også Dansk Folkepartis opfattelse, at det faktisk er vigtigere, at forslag omkring vores retssystem kommer igennem, end at de forslag, vi har set fra regeringens side her på det sidste, de omkring 30, hvor der skal ske en fordyrelse for bilejerne og husejerne, kommer igennem. Det er efter Dansk Folkepartis mening bestemt lovsjaskeri.

Men sådan ser man åbenbart forskelligt på det. Det ene har man tid til, og det andet har man ikke tid til. Det er beklageligt.

Tom Behnke (FP):

Tak for de mange positive tilkendegivelser.

For at starte med det, som ofte har givet anledning til misforståelser, vil jeg sige, at udeblivelsesdomme ikke er en dom, man idømmes, fordi man ikke kommer. Det er altså ikke en straf, fordi man ikke er mødt op, men det er det, at man kan gennemføre retssagen, selv om tiltalte ikke er til stede under mødet. Lige for at få den misforståelse sat på plads.

Så er det jo rigtigt, som hr. Bjørn Elmquist sagde det, at efter at Rigsadvokaten havde været ude med en melding om, at der skulle ske nogle opstramninger, har vi selvfølgelig over-

vejet og vurderet, at nu var tiden inde til, at vi fremsatte det forslag, som vi faktisk har haft liggende på skrivebordet, og som vi har haft tanker om igennem flere år, nemlig at de 30 dage ikke var nok.

Da man lavede lovændringen i sin tid og til lod, at der kunne gives udeblivelsesdomme, mente vi, at de 30 dage var for lidt. Vi har så gået og puslet med at få fremsat et forslag, og nu var tiden inde til det. Nu havde Rigsadvokaten meldt ud, efter at man har haft ordningen i en vis periode, og man kan se – de involverede parter kan se – at systemet ikke er tilstrækkeligt. Det er ikke tilstrækkeligt til at få nedbragt ventetiderne ved domstolene, og derfor foreslår Rigsadvokaten, at man udvider ordningen.

Jeg har også et svar fra justitsministeren, både i Retsudvalget og også på et skriftligt spørgsmål, S 1257, hvoraf det fremgår, at justitsministeren faktisk er enig med Rigsadvokaten og positivt vil overveje: Hvad gør vi så ved det?

Problemet med, at tiltalte ikke giver fremmøde, er jo, at alle involverede parter er til stede, det vil sige, at dommeren er der, forsvareren, anklageren, domsmænd, der er indkaldt vidner osv. osv. Og så, fordi tiltalte ikke gider at give fremmøde den pågældende dag, kan man afblæse mødet. Alle kan gå hver til sit, det er svært at finde noget andet lige at trække ind på det tidspunkt, og dermed har man for det første spildt en masse tid, og for det andet er man nødt til at beramme et nyt møde om flere måneder, når alle parter igen har en dato i kalenderen, hvor de kan være til stede.

Det er med til at forøge ventelisterne ved domstolene, og det er selvfølgelig helt urimeligt. Så forslaget her er hovedsagelig ment som et element til at nedbringe ventetiderne ved domstolene. Og det vil forslaget – alt andet lige – gøre.

Når vi har taget hele fem punkter med i forslaget her, var det egentlig ikke det, vi startede med, men efter at Rigsadvokaten var kommet med en udmelding, tog vi nogle flere punkter med. Vores udgangspunkt var egentlig kun, at vi skulle udvide til 3 måneders fængsel, altså at domme op til 3 måneders fængsel skulle kunne afsiges, selv om tiltalte ikke var til stede.

Vi ønskede selvfølgelig også, at man i højere grad gik ind og så på de muligheder, der er, for at man kan tage udgangspunkt i, hvordan den rapport, der allerede ligger fra politiets side, altså de afhøringer, der er foregået, kan medinddrages i det. Men det var faktisk Rigsadvokaten, der fik os på de andre tanker her.